

Σκόπιμες Διαστρεβλώσεις στην Ελλάδα των Μνημονίων: Η περίπτωση του Στατιστικού Απορρήτου και της Εμπιστευτικότητας στην ΕΛΣΤΑΤ

Ζωή Γεωργαντά

Το κεφάλαιο της στατιστικής εμπιστευτικότητας απαιτεί ιδιαίτερη ανάλυση για να κατανοηθεί αν πράγματι ακολουθείται η βασική αυτή αρχή της στατιστικής επιστήμης, ή αν απλώς γίνεται εκμετάλλευση της ευαισθησίας του κόσμου για να εξυπηρετηθούν σκοπιμότητες που δεν έχουν καμία σχέση με την ουσία της στατιστικής εμπιστευτικότητας. Η σπουδαιότητα της διάκρισης μεταξύ του αληθινού και του ψεύτικου-υποκριτικού είναι από τα βασικά στοιχεία του να μπορούμε να κατανοήσουμε την θέση μας, δηλαδή τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις μας, ως τίμιων εργαζόμενων Ευρωπαίων πολιτών και να μπορέσουμε έτσι να διαμορφώσουμε ένα τρόπο σκέψης που να μην επηρεάζεται από το επιθυμητό αλλά μη-ρεαλιστικό, αλλά αντίθετα, να μπορούμε να δούμε τί κρύβεται πίσω από λόγια και εμφανίσεις που είναι όμως μόνο νανουριστικά, βαυκαλίζοντάς μας, δημιουργώντας μας δηλαδή μάταιες προσδοκίες, εφησυχασμό και αισιοδοξία με απατηλές υποσχέσεις και ελπίδες που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Θεωρώ ότι η διαμόρφωση ενός τέτοιου τρόπου σκέψης που, στην βάση παρατήρησης και εμπειρίας, μπορεί να «βλέπει» πίσω από αυτό που φαίνεται μια δεδομένη στιγμή αποτελεί το βασικό χαρακτηριστικό της ωριμότητάς μας.

Ας επανέλθουμε στο ζήτημα της στατιστικής εμπιστευτικότητας και ας αναλογιστούμε ότι αρκετά συχνά εμπιστευόμαστε τα προσωπικά μας δεδομένα σε διάφορους Οργανισμούς, όπως είναι οι τράπεζες, ο εργοδότης μας, και η Στατιστική μας Υπηρεσία που σήμερα έχει το όνομα ΕΛΣΤΑΤ (Ελληνική Στατιστική Αρχή) και που νομικο-λεκτικά είναι Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή¹, αλλά ουσιαστικά δεν είναι διότι δεν έχει Διοικητικό Συμβούλιο, είναι δηλαδή Αρχή ενός μόνου προσώπου και αυτό δεν συμβαίνει σε καμία άλλη χώρα της ΕΕ².

Όταν εμπιστευόμαστε τα προσωπικά μας δεδομένα γνωρίζουμε για παράδειγμα ότι υπάρχει το τραπεζικό απόρρητο, ή εμπιστευόμαστε τον εργοδότη μας ή την εταιρεία της οποίας είμαστε πελάτης ότι δεν θα μας εκθέσουν σε κοινή θέα. Υπάρχουν διεθνείς και εθνικές συνθήκες και νομοθεσία που εξασφαλίζει το απόρρητο αφού το έχει πλήρως ορίσει και αφού έχει περιγράψει την διαδικασία και μεθοδολογία που θα χρησιμοποιηθεί για την προσωπική μας προστασία. Υποθέτουμε ότι έτσι ο καθένας μας έχει σκεφτεί και στην περίπτωση που δίνει τα προσωπικά του ή εταιρικά του δεδομένα στην Στατιστική Υπηρεσία. Όμως, είναι τα πράγματα έτσι, ή πρέπει να εξετάσουμε αν πράγματι έτσι συμβαίνει, παίρνοντας αφορμή από την προχθεσινή συζήτηση στο ΣτΕ (Συμβούλιο της Επικρατείας) Βλ. και ανάρτηση «Ανακοίνωση-Ενημέρωση για την Δήλωση Απορρήτου στο ΣτΕ».

¹ «Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή» δεν είναι απλά ένα όνομα, ένας τίτλος, αλλά είναι έννοια νομικά και θεσμικά οριζόμενη που βασίζεται σε συγκεκριμένα προαπαιτούμενα χαρακτηριστικά, ένα από τα οποία είναι η ύπαρξη ΔΣ, δηλαδή οι αποφάσεις παίρνονται συλλογικά από έναν αριθμό ατόμων με ειδικές κατά περίπτωση γνώσεις και όχι από ένα μόνο άτομο. Το σκεπτικό είναι ότι «ανεξαρτησία» χωρίς δημοκρατικό έλεγχο και λογοδοσία δεν είναι «ανεξαρτησία» αλλά αυταρχισμός και ασυδοσία, και ο έλεγχος στην προκειμένη περίπτωση των Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών γίνεται από το ΔΣ.

² Σημειώνω ότι η κατάργηση του ΔΣ της ΕΛΣΤΑΤ έγινε με τροποποίηση του αρχικού Στατιστικού νόμου 3832/2010 για να προσαρμοστεί και ο νόμος αυτός στις απαιτήσεις της Τρόικας.

Προχθές, λοιπόν, στις 10 Ιουνίου 2014, συζητήθηκε στο ΣτΕ η αίτηση του Πανελληνίου Συλλόγου Υπαλλήλων της ΕΛΣΤΑΤ για ακύρωση της όπως χαρακτηρίστηκε «επονεϊδιστής Δήλωσης Στατιστικού Απορρήτου» με την οποία η μονοπρόσωπη προεδρική ΕΛΣΤΑΤ προσπάθησε να εκφοβίσει το Προσωπικό της ΕΛΣΤΑΤ και να αποτρέψει τους υπαλλήλους αφενός από το να καταγγέλλουν παρατηρούμενες στατιστικές ανωμαλίες όταν η Διοίκηση αρνείται να εξετάσει τις επιστημονικές τους αμφισβητήσεις, και αφετέρου να καταθέτουν στις Δικαστικές Αρχές ως μάρτυρες για παραβιάσεις των επιστημονικών μεθοδολογιών και στατιστικών αρχών που περιγράφονται στον Κώδικα Πρακτικής των Ευρωπαϊκών Στατιστικών.

Στο άρθρο αυτό θα σχολιάσουμε όχι μόνον την μεθόδευση αλλά και την επιστημονική πλευρά του στατιστικού απορρήτου, ή, ακριβέστερα, της στατιστικής εμπιστευτικότητας, έτσι ώστε να γίνει κατανοητή η προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων για μια πράξη της μονοπρόσωπης προεδρικής ΕΛΣΤΑΤ που ξέφυγε της προσδοκώμενης αθόρυβης επιτυχίας της χάρι στην αντίσταση του Πανελληνίου Συλλόγου Υπαλλήλων της ΕΛΣΤΑΤ. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι βρισκόμαστε στην εποχή των Μνημονίων και, ιδιαίτερα στην χώρα μας³, οι εκπρόσωποί τους δεν διστάζουν να προβούν σε λεκτική και πρακτική κατάχρηση εννοιών και διαδικασιών προκειμένου να υλοποιήσουν αποτυχημένες πολιτικές του Μεσαίωνα στην Ευρώπη του 21^{ου} αιώνα.

Κατ' αρχήν, εμπιστευτικότητα και απόρρητο είναι διαφορετικές έννοιες και η Eurostat ποτέ δεν έχει χρησιμοποιήσει τον όρο «απόρρητο» σε οιοδήποτε έγγραφό της. Πάντα γίνεται λόγος για την στατιστική εμπιστευτικότητα (statistical confidentiality) και ποτέ για στατιστικό απόρρητο (statistical secrecy). Ας μας διευκρινίσουν οι νομομαθείς μας την διαφορά μεταξύ των δύο αυτών εννοιών. Λανθασμένη μετάφραση χρησιμοποιείται και για τον Κώδικα Πρακτικής των Ευρωπαϊκών Στατιστικών (European Statistics Code of Practice) που στην ΕΛΣΤΑΤ μεταφράζεται ως «Κώδικας Ορθής Πρακτικής για τις Ευρωπαϊκές Στατιστικές», προφανώς επειδή η πρόθεση είναι να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι ο Κώδικας είναι Ευρωπαϊκός νόμος, ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι.

Η εμπιστευτικότητα σημαίνει διεθνώς, και γενικά, την μη-δημοσίευση στοιχείων που αναφέρονται σε προσωπικά δεδομένα συγκεκριμένων ατόμων ή συγκεκριμένων κοινωνικών ή οικονομικών μονάδων, φυσικών ή νομικών. Αυτός είναι ένας πολύ γενικός ορισμός ο οποίος πρέπει να εξειδικευτεί με βάση την Στατιστική επιστήμη. Αναφέρουμε για παράδειγμα την Ετήσια Έρευνα Βιομηχανίας στην οποία η Στατιστική μας Υπηρεσία (σήμερα ΕΛΣΤΑΤ) πάντα αναφέρει ρητά ότι στην ανάλυση των δεδομένων της Έρευνας δεν δημοσιεύονται στοιχεία όταν πρόκειται για τρεις ή λιγότερες επιχειρήσεις. Δηλαδή, στην προκειμένη περίπτωση δεν αρκεί ο παραπάνω γενικός ορισμός της εμπιστευτικότητας που περιγράφεται στην «Δήλωση Απορρήτου». Συγκεκριμένα, αν ένας υπάλληλος της ΕΛΣΤΑΤ δημοσιεύσει σε επιστημονικό άρθρο του στοιχεία που αναφέρονται σε δύο επιχειρήσεις, τότε δεν έχει προσβάλει την εμπιστευτικότητα; Τι θα συμβεί αν ένας υπάλληλος δημοσιεύσει συγκεντρωτικά (όχι ατομικά) στοιχεία μιας κοινωνικής ομάδας, για παράδειγμα 5 ατόμων; Σύμφωνα με την Δήλωση, ο πρόεδρος της ΕΛΣΤΑΤ είναι αυτός που θα κρίνει (με τι κριτήρια;) αν έχει παραβιαστεί «το στατιστικό απόρρητο» και στην συνέχεια (σύμφωνα με την Δήλωση) θα προβεί σε απόλυση ή/και επιβολή προστίμου στον υπάλληλο Α, αλλά πιθανόν όχι στον υπάλληλο Β που ναι μεν υπάγεται στην ίδια περίπτωση με τον Α, αλλά βρίσκεται στην εύνοια του προέδρου για πιθανούς ευνόητους δικούς τους λόγους. Ποιος θα ελέγξει αν είναι όντως έτσι; Ας μην ξεχνάμε ότι με τις αλληπάλληλες τροποποιήσεις του ο στατιστικός νόμος 3832 ορίζει ότι ο πρόεδρος είναι ουσιαστικά ανεξέλεγκτος.

³ Πρέπει να δούμε σε άλλο άρθρο ή συζήτηση το γιατί «ιδιαίτερα στην χώρα μας» ανάμεσα σε όλες τις άλλες χώρες της ΕΕ.

Όποιος πραγματικά γνωρίζει την επιστημονική διάσταση του ζητήματος της στατιστικής εμπιστευτικότητας, γνωρίζει ότι ο τρόπος που δημοσιεύονται τα στοιχεία, ακόμα και αν είναι συγκεντρωτικά και αθροιστικά, μπορεί να επιτρέπει ή να μην επιτρέπει την **διαρροή** εμπιστευτικών δεδομένων. Και στο σημείο αυτό η Δήλωση είναι διάτρητη επιστημονικά, νομικά και ηθικά. Σημειώνουμε ότι η ΕΛΣΤΑΤ δεν συλλέγει μόνο ατομικά δεδομένα, αλλά είναι επιστημονικός Οργανισμός με Στατιστικούς επιστήμονες και Οικονομέτρες που συμμετέχουν σε επιστημονικά συνέδρια με άρθρα τους που βασίζονται στην σύνθεση και ανάλυση των δεδομένων με σκοπό την συμβολή των δεδομένων στην διαμόρφωση ορθών κοινωνικο-οικονομικών πολιτικών, τουλάχιστον έτσι μέχρι το 2009 γνωρίζαμε την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία (ΕΣΥΕ) που τώρα ονομάζεται ΕΛΣΤΑΤ.

Ένα πρόσθετο παράδειγμα του διάτρητου χαρακτήρα της Δήλωσης είναι το εξής: Αν τα εμπιστευτικά δεδομένα της ΕΛΣΤΑΤ δεχθούν ηλεκτρονική επίθεση από του Ανώνυμους, ή άλλη επίθεση που καταλήξει σε διαρροή δεδομένων, τότε η Δήλωση δεν εξασφαλίζει την πιθανή αυθαίρετη κρίση του προέδρου της ΕΛΣΤΑΤ σε βάρος αθών υπαλλήλων;

Πριν παρουσιάσουμε βασικές γνώσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση της αρχής της στατιστικής εμπιστευτικότητας, θα τονίσουμε ότι για να στηρίξει την απόρριψη της ακύρωσης της Δήλωσης Απορρήτου, ο νομικός σύμβουλος της ΕΛΣΤΑΤ, κ. Μ. Βαρότσος, προχθές στην συζήτηση στο ΣτΕ ανέφερε ότι ο Κώδικας Ευρωπαϊκών Στατιστικών περιλαμβάνει την δέσμευση για το στατιστικό απόρρητο. Ασφαλώς κανείς δεν αντιλέγει, αλλά αυτό που λείπει ο Κώδικας έχει ήδη γίνει από τους υπαλλήλους της ΕΛΣΤΑΤ κατά τον διορισμό τους, και αυτό που δεν λέγεται είναι ότι ο Κώδικας αυτός είναι σύσταση προς τις χώρες-μέλη να σεβαστούν την αρχή της στατιστικής εμπιστευτικότητας σύμφωνα με την νομοθεσία των χωρών τους. Κατά δεύτερο λόγο, ο κ. Βαρότσος επικαλείται την περίπτωση (δείκτη) 2 της Αρχής 5 (Στατιστική Εμπιστευτικότητα) του Κώδικα Ευρωπαϊκών Στατιστικών προσπερνώντας χωρίς σχολιασμό τις λοιπές περιπτώσεις (δείκτες) της Αρχής 5.

Αντιγράφουμε παρακάτω την Αρχή 5 από τον Κώδικα Πρακτικής των Ευρωπαϊκών Στατιστικών, Εικόνα 1 στα Αγγλικά και Εικόνα 2 στα Ελληνικά.

PRINCIPLE 5

STATISTICAL CONFIDENTIALITY

The privacy of data providers (households, enterprises, administrations and other respondents), the confidentiality of the information they provide and its use only for statistical purposes are absolutely guaranteed.

INDICATORS

- 5.1: Statistical confidentiality is guaranteed in law.
- 5.2: Staff sign legal confidentiality commitments on appointment.
- 5.3: Penalties are prescribed for any wilful breaches of statistical confidentiality.
- 5.4: Guidelines and instructions are provided to staff on the protection of statistical confidentiality in the production and dissemination processes. The confidentiality policy is made known to the public.
- 5.5: Physical, technological and organisational provisions are in place to protect the security and integrity of statistical databases.
- 5.6: Strict protocols apply to external users accessing statistical microdata for research purposes.

Εικόνα 1

5

Αρχή 5η: Στατιστικό απόρρητο. Πρέπει να διασφαλίζονται απολύτως η ιδιωτική ζωή όσων παρέχουν στατιστικά δεδομένα (νοικοκυριά, επιχειρήσεις, διοικήσεις και άλλοι σχετικοί φορείς), ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των παρεχόμενων πληροφοριών και η χρήση αυτών μόνο για στατιστικούς σκοπούς.

Δείκτες

- 1 – Το στατιστικό απόρρητο είναι νομικά κατοχυρωμένο.
- 2 – Το προσωπικό της Στατιστικής Αρχής υπογράφει νομικές δεσμεύσεις περί τήρησης του απορρήτου κατά το διορισμό του.
- 3 – Προβλέπονται σημαντικές κυρώσεις για τυχόν εκούσιες παραβιάσεις του στατιστικού απορρήτου.
- 4 – Παρέχονται οδηγίες και κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την προστασία του στατιστικού απορρήτου, κατά τη διαδικασία παραγωγής και διάθεσης των στατιστικών. Οι κατευθυντήριες γραμμές καταρτίζονται εγγράφως και δημοσιοποιούνται.
- 5 – Εφαρμόζονται υλικά και τεχνολογικά μέτρα για την προστασία της ασφάλειας και της ακεραιότητας των στατιστικών βάσεων δεδομένων.
- 6 – Εφαρμόζονται αυστηρά πρωτόκολλα σε εξωτερικούς χρήστες, που έχουν πρόσβαση σε στατιστικά μικροδεδομένα για ερευνητικούς σκοπούς.

Εικόνα 2

Σύμφωνα με την Ελληνική μετάφραση (Εικόνα 2), η μονοπρόσωπη προεδρική ΕΛΣΤΑΤ για να δικαιολογήσει την Δήλωση επικεντρώνεται επιλεκτικά στον δείκτη 5.2 που λέει ότι *Το προσωπικό της Στατιστικής Αρχής υπογράφει νομικές δεσμεύσεις περί τήρησης του απορρήτου κατά τον διορισμό του*. Όπως είπαμε αυτό έχει ήδη γίνει. Επιπλέον, τονίζεται ότι και οι τρεις δείκτες 1, 2 και 3 προβλέπονται από τον Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα στον οποίο υπάγονται οι υπάλληλοι της ΕΛΣΤΑΤ, οι οποίοι, επαναλαμβάνουμε, κατά τον διορισμό τους έχουν ήδη ορκιστεί, όχι μόνον υπογράψει, το απόρρητο. Προς τί λοιπόν το ανωτέρω επιχείρημα του προέδρου της ΕΛΣΤΑΤ;

Οι δείκτες που «αγνοούνται» πλήρως από την Διοίκηση της ΕΛΣΤΑΤ είναι οι επόμενοι τρεις, δηλαδή οι υπ' αριθ. 4, 5 και 6. Από ό,τι πληροφορούμεθα, η Eurostat επανειλημμένα έχει διαμηνύσει στην ηγεσία της ΕΛΣΤΑΤ ότι δεν εφαρμόζει τους δείκτες 4, 5, και 6. Συγκεκριμένα, ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Οργάνωσης, Μεθοδολογίας και Διεθνών Σχέσεων, κ. **Ιωάννης Μοσχάκης**, σε έγγραφό του στήριξης της Δήλωσης Απορρήτου, αφενός αναφέρεται στον Κανονισμό Λειτουργίας της ΕΛΣΤΑΤ⁴, και αφετέρου αναλώνεται σε προσπάθειες να πείσει τους συναδέλφους του για την υπογραφή της Δήλωσης, δεν έχει όμως φροντίσει, ως έχει υπηρεσιακό καθήκον να πράξει, και παρά τις συστάσεις της Eurostat, δεν έχει επιμεληθεί ούτε στο ελάχιστο για την απαιτούμενη εκπαίδευση του Προσωπικού της ΕΛΣΤΑΤ στις μεθοδολογίες και πρακτικές προστασίας του στατιστικού απόρρητου (Αρχή 5, δείκτες 5 και 6, στην εικόνα 2 παραπάνω). Όπως πληροφορούμαι, η ηγεσία της ΕΛΣΤΑΤ δεν έχει ποτέ φροντίσει, όχι μόνον για την εκπαίδευση του Προσωπικού της ΕΛΣΤΑΤ στις μεθοδολογίες της προστασίας του στατιστικού απόρρητου, αλλά δεν έχουν καν ενδιαφερθεί για την αγορά του απαιτούμενου λογισμικού τ-ARGUS που η Eurostat έχει συστήσει σε όλες τις χώρες της ΕΕ να προμηθευτούν για την επιστημονική προστασία του στατιστικού απορρήτου.

⁴ Σημειώνεται ότι ο Κανονισμός Λειτουργίας και Διαχείρισης της ΕΛΣΤΑΤ, που επικαλείται ο κ. Μοσχάκης, έχει καταγγελθεί και έχει ζητηθεί στο ΣτΕ η ακύρωσή του από τον Πανελλήνιο Σύλλογο Υπαλλήλων της ΕΛΣΤΑΤ διότι καταργεί το θεσμικό πλαίσιο της ΕΛΣΤΑΤ ως Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής.

Θα παραθέσουμε παρακάτω ορισμένες βασικές γνώσεις που απαιτείται να έχει ο κάθε Στατιστικός επιστήμονας και το Προσωπικό των Ευρωπαϊκών Στατιστικών Υπηρεσιών σχετικά με το γνωστικό αντικείμενο της Στατιστικής Εμπιστευτικότητας:

1. Η στατιστική εμπιστευτικότητα είναι διαρκώς ενεργή διπλή υπευθυνότητα, αφενός για την προστασία των δεδομένων, και αφετέρου για την εξασφάλιση της επωφελούς χρησιμοποίησής τους. Συγκεκριμένα, η στατιστική εμπιστευτικότητα απαιτεί την γνώση, κατανόηση και εφαρμογή των κατάλληλων επιστημονικών μεθοδολογικών πρακτικών για την παροχή και παρουσίαση των πληροφοριών, αλλά και για τον επιστημονικό, όχι αστυνομικό, περιορισμό της πρόσβασης στα προϊόντα των δεδομένων. Τα ζητήματα της στατιστικής εμπιστευτικότητας καλύπτουν ένα πολύ ευρύ φάσμα επιστημονικής μεθοδολογίας που είναι άγνωστο στην ΕΛΣΤΑΤ με ευθύνη της Διοίκησής της.
2. Οι Στατιστικοί επιστήμονες περιλαμβάνουν στις μεθοδολογίες τους απαραίτητα εργαλεία της στατιστικής εμπιστευτικότητας στην συλλογή, παρουσίαση και ανάλυση των δεδομένων τους. Η μεθοδολογία της εμπιστευτικότητας περιλαμβάνει και τα εργαλεία για την κατανόηση των ερωτώμενων όσον αφορά την χρησιμότητα των δεδομένων που παρέχουν, το πώς θα χρησιμοποιηθούν τα δεδομένα που παρέχουν και τον τρόπο που θα προστατευθούν τα δεδομένα που παρέχουν. Σημαντικά γνωσιολογικά μεθοδολογικά ζητήματα είναι ενδεικτικά τα εξής:
 - 2.1. Έννοια του κινδύνου διαρροής των δεδομένων από ηλεκτρονική και άλλη επίθεση και τρόποι προστασίας.
 - 2.2. Σχεδιασμός και ανάπτυξη μοντέλων κινδύνου διαρροής (προβλεπόμενου και πραγματοποιηθέντος).
 - 2.3. Αξιολόγηση και έλεγχος του κινδύνου διαρροής.
 - 2.4. Μεθοδολογίες αξιολόγησης κινδύνου διαρροής.
 - 2.5. Τεχνικές στατιστικών περιορισμών αθροιστικών δεδομένων σε μορφή πινάκων (στοχαστικές τεχνικές και τεχνικές μαθηματικού προγραμματισμού).
 - 2.6. Τεχνικές στατιστικών περιορισμών μικρο-δεδομένων (διερεύνηση χαρακτηριστικών που τα καθιστούν ευπρόσβλητα, μέθοδοι μεταμφίεσης, συνθετικά δεδομένα).
 - 2.7. R-U χάρτες, που είναι ειδική μεθοδολογία εμπιστευτικότητας, καθώς και το εμπειρικό τους ανάλογο.
 - 2.8. Σύστημα διοικητικών διαδικασιών ελέγχου διαρροής δεδομένων.

Η γνώση των παραπάνω θεμάτων της στατιστικής εμπιστευτικότητας είναι απύσχα από την ΕΛΣΤΑΤ. Δεν είναι λοιπόν παράβαση και υπέρβαση των υπηρεσιακών καθηκόντων της Διοίκησης της ΕΛΣΤΑΤ η ξαφνική, μετά από 4 χρόνια, μη-ελεγμένη νομικά και κατεπείγουσα προς υπογραφή από τους υπαλλήλους Δήλωση Απορρήτου; Επίσης, το ζήτημα του τί στοιχεία παρέχονται σε ερευνητές και άλλες κοινωνικές ομάδες εκτός ΕΛΣΤΑΤ και τί στοιχεία δεν παρέχονται: για παράδειγμα, είχαμε δεχτεί πριν ένα χρόνο καταγγελία από την Επιτροπή Αγώνα της Φυλής για το κλείσιμο της χωματερής, σύμφωνα με την οποία η ΕΛΣΤΑΤ αρνιόταν να παράσχει δεδομένα μόλυνσης και αριθμού θανάτων λόγω της χωματερής, ισχυριζόμενη ότι τα στοιχεία αυτά είναι απόρρητα (!) Το ίδιο συνέβη και στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας όταν η ΕΛΣΤΑΤ αρνήθηκε να παράσχει την κωδικοποιημένη έρευνα ηλεκτρονικού εμπορίου ως απόρρητη αν και δεν υπήρχε σε αυτήν ούτε ίχνος προσωπικού δεδομένου. Άλλο παράδειγμα είναι η απόκρυψη της μεθοδολογίας υπολογισμού των Εθνικών Λογαριασμών, εκτός από γενικόλογες αναφορές, σε αντίθεση με το τί συμβαίνει διεθνώς. Δηλαδή και οι μεθοδολογίες είναι «απόρρητες»

ή δεν πρέπει να γνωρίζουν οι Έλληνες Στατιστικοί για να μην κάνουν ενοχλητικές ερωτήσεις; Αυτό είναι ένα βασικό ερώτημα.

Αν η Διοίκηση της ΕΛΣΤΑΤ δεν γνωρίζει τα παραπάνω σημαντικότερα ζητήματα, πώς τολμούν να επικαλούνται την Αρχή της εμπιστευτικότητας του Κώδικα Πρακτικής των Ευρωπαϊκών Στατιστικών και, το πιο σπουδαίο, να απαιτούν από το Προσωπικό να υπογράψει μια επιστημονικά και νομικά διάτρητη Δήλωση Απορρήτου και μάλιστα υπό την απειλή απόλυσης; Αν η ίδια η Διοίκηση δεν γνωρίζει τους τρόπους που μπορεί να γίνει επίθεση σε αθροιστικά δεδομένα (πχ την αφαιρετική μέθοδο σε δεδομένα στην μορφή πίνακα) ώστε να επιτευχθεί η διαρροή εμπιστευτικών δεδομένων, πώς μπορούν να ισχυρίζονται ότι θα κρίνουν αν είναι ένας υπάλληλος ή κάποιος τρίτος αυτός που παραβίασε το στατιστικό απόρρητο; Όπως γίνεται φανερό, η σκοπιμότητα της Δήλωσης δεν είναι η προστασία της εμπιστευτικότητας, αλλά, ως έχουσα έννομο συμφέρον, κρίνω ότι είναι, πρώτον, η παρεμπόδιση του έργου της Δικαιοσύνης με το τέχνασμα του εκφοβισμού των υπαλλήλων για απόλυση και πρόστιμο, και δεύτερον, η εισαγωγική προετοιμασία για την κατάργηση της μονιμότητας των υπαλλήλων της ΕΛΣΤΑΤ με το τέχνασμα της δήθεν παραβίασης του στατιστικού απορρήτου.